

Anonymiserad version

Översättning

C-351/21 - 1

Mål C-351/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

4 juni 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Justice de paix du canton de Forest (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

13 april 2021

Kärande:

ZG

Svarande:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest

BESLUT

Juge de paix (nedan kallad domstolen) meddelar följande beslut i målet:

– **ZG**, [...]

[...][Personuppgifter angående kändanden och dennes advokat]

kärande

– **Société anonyme BEOBANK** tidigare benämnt CITIBANK Belgium SA
[...][Personuppgifter angående svaranden och dess advokat]

svarande,

[...]

SV

[Bakgrund till förfarandet]

Skäl

ZG har yrkat att BEOBANK ska förpliktas att betala ett belopp på 1 984 euro, vilket motsvarar en ”icke auktoriserad” dubbel transaktion som genomförts med hjälp av kärandens betalkort.

ZG, som är bosatt i Belgien, är innehavare av ett bankkonto hos BEOBANK i Belgien. Till kontot är ett betalkort kopplat.

Natten mellan den 20 och den 21 april 2017 befann sig ZG i Valencia i Spanien.

Efter att ha gjort en första betalning på 100 euro (klockan 0.35) med sitt betalkort via en mobil kortterminal, hos en inrättning som han betecknar som diskotek och som Beobank kallar för ”bordell”, genomfördes två andra betalningar med samma betalkort på samma kortterminal. Dessa betalningar gällde belopp om 991 euro (klockan 1.35) respektive 993 euro (klockan 2.06). En tredje transaktion inleddes för ett belopp om 994 euro men nekades (klockan 2.35).

ZG har förklarat att han inte längre minns vad som hänt efter att ha konsumerat i inrättningens bar.

Den 23 april 2017 blockerade ZG sitt kort hos CARDSTOP.

Den 29 april 2017 gjorde ZG en anmälan till polisen i Bryssel om stöld av bankkortet och olovlig användning av samma kort.

ZG har utöver skadestånd (500 euro) yrkat ersättning för den andra och den tredje transaktion som ZG anser vara ”icke auktoriserade” enligt artikel VII.35 i den belgiska lagen om ekonomisk rätt, i den lydelse som var tillämplig vid den tidpunkten. BEOBANK vägrar att utbetala denna ersättning med motiveringen att transaktionerna har godkänts eller att ZG i vart fall har gjort sig skyldig till grov försumlighet.

Parterna är särskilt oense om vilken typ av inrättning ZG har besökt, om han har varit offer för ett bedrägeri som har underlättats genom att han drogats eller om han har besökt en ”bordell” där han har kunnat utnyttja sexuella tjänster.

En viktig faktisk fråga är vem som har tagit emot de olika betalningarna. Ett bedrägeri som tredje man utför med hjälp av den skadelidandes betalkort gör det i typfallet möjligt för en bedragare att göra inköp eller kontantuttag. I förevarande fall har emellertid bedrägeriet kommit tredje mans bankkonto till godo om man tror på ZG:s version av de faktiska omständigheterna.

BEOBANK har, på begäran av ZG:s ombud, endast angett terminalens numeriska referensnummer och dess geolokalisering utan att ange identiteten på mottagaren

av transaktionerna på annat sätt än genom uppgiften ”COM SU VALENCIA ESP”.

Målet bordlades efter den muntliga förhandlingen för att BEOBANK skulle kunna inkomma med ytterligare förtydliganden, dock utan resultat.

BEOBANK har förklarat att bolaget inte har erhållit kompletterande uppgifter från AȚOS, det bolag som driver terminalen. Det är den spanska banken SABADELL som vägrar att lämna ut information om den berörda näringsidkarens identitet.

Enligt artikel VII.18 i den belgiska lagen om ekonomisk rätt, i dess lydelse år 2017, gäller följande:

”Efter det att beloppet för en enskild betalningstransaktion har debiterats betalarens konto... ska betalarens betaltjänstleverantör ... utan onödigt dröjsmål ge betalaren följande information:

1° En uppgift som gör det möjligt för betalaren att identifiera varje betalningstransaktion samt, om så är lämpligt, **information om betalningsmottagaren.**

[...]”.

Den fråga som uppkommer är omfattningen av betaltjänstleverantörens skyldighet att lämna information om betalningsmottagaren. Om BEOBANK har underlåtit att uppfylla sin skyldighet kan domstolen dra slutsatser av detta beträffande bolagets skyldighet att betala ersättning för de omtvistade transaktionerna och/eller vad gäller yrkandet om ersättning för den förlorade möjligheten att återkräva medlen från tredje man.

Parterna i målet har inte bestritt att artikel VII.18 i den belgiska lagen om ekonomisk rätt är tillämplig på de faktiska omständigheterna.

Denna bestämmelse är en överföring i belgisk rätt av artikel 38 i direktiv 2007/64/EG.

BEOBANK har gjort gällande att bestämmelsen endast innebär att den åläggs en skyldighet att agera på ett visst sätt, det vill säga endast en skyldighet att tillhandahålla den information som det aktuella företaget kan tänka sig att ge ut, och överlåter åt konsumenten att vända sig till detta om informationen är otillräcklig. I förevarande fall uppmanar BEOBANK domstolen att, på förekommen anledning, ”utfärda en domstolsanmodan” till den spanska banken att lämna ut de handlingar som gör det möjligt att identifiera mottagande part i transaktionen. I avsaknad av ett tillfredsställande svar finns det även anledning att förordna om en utredning och göra en framställan om bevisupptagning, för att höra organen i SABADELL (den spanska bank där kontot öppnats). Till stöd för sin ståndpunkt har BEOBANK utgått från orden ”i tillämpliga fall” i direktivet.

ZG anser däremot att BEOBANK har en skyldighet att uppnå ett visst resultat och att banken måste ta konsekvenserna av att det aktuella spanska företaget inte lämnar ut uppgifterna.

Varken den ena eller den andra parten har som stöd för sina argument hänvisat till doktrin eller rättspraxis.

Domstolen har inte heller funnit några juridiska texter som behandlar denna fråga.

Enligt artikel 267 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat FEUF) får domstolarna i medlemsstaterna hänskjuta en fråga om tolkningen av unionsrätten till Europeiska unionens domstol, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken. Det är särskilt lämpligt att vända sig till EU-domstolen när befintlig rättspraxis inte förefaller vara tillräckligt belysande.

I förevarande fall tycks det emellertid vara avgörande huruvida bankorganet har en skyldighet att agera på ett visst sätt eller att uppnå ett visst resultat såvitt gäller uppgifter som avser betalningsmottagaren. På samma sätt är omfattningen av dessa uppgifter av betydelse och särskilt huruvida denna information åtminstone ska avse uppgifter som gör det möjligt att identifiera den (fysiska eller juridiska) person som har mottagit betalningen. Den transaktion som domstolen ska bedöma är dessutom mycket vanlig (elektronisk betalning med betalkort) och en enhetlig tillämpning i de olika länderna i unionen förefaller nödvändig för att garantera beslutets effektivitet.

Justice de paix du canton de Forest begär därför att Europeiska unionens domstol ska meddela ett förhandsavgörande avseende följande frågor: [...]

[...]

[Frågor som återges i beslutsdelen]

Beslut

Justice de paix du canton de Forest beslutar att översända akten i målet till Europeiska unionens domstol i syfte att ställa följande tolkningsfrågor:

- 1° Är [betal]tjänstleverantören enligt artikel 38 första stycket a i direktiv 2007/64/EG skyldig att agera på ett visst sätt eller att uppnå ett visst resultat när det gäller att lämna ”uppgifter som avser betalningsmottagaren”?
- 2° Omfattar de ”uppgifter som avser betalningsmottagaren” som nämns i denna bestämmelse uppgifter som gör det möjligt att identifiera den fysiska eller juridiska person som mottagit betalningen?

[...] [slutformulering och underskrifter]